

η περίοδος μετά την πραξικοπηματική απόπειρα δεν έχει χαρακτηριστεί από καμιά σοβαρή προσπάθεια μείωσης της πόλωσης. Αντίθετα, η κυρίαρχη εξουσία δείχνει ότι υπό το καθεστώς έκτακτης ανάγκης θα συνεχίσει να επιδιώκει τον ολοκληρωτικό μετασχηματισμό της Τουρκίας, με πιο χαρακτηριστική έκφραση την υιοθέτηση ενός προεδρικού συστήματος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλ. «Türkiye'de olağanüstü hallerinin tarihi», *BBC Türkçe*, 21.7.2016, στο: <http://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-36852284>.
2. Βλ. «İlan edilen OHAL nedir? OHAL ne anlama geliyor? Neleri kapsıyor?», *Sol*, 20.7.2016, στο: <http://haber.sol.org.tr/toplum/ilan-edilen-ohal-nedir-ohal-ne-anlama-geliyor-neleri-kapsiyor-162857>.
3. Βλ. «Bugün açıklanacak 'çok önemli kararlar' ne!» *Posta*, 20.7.2016, στο: <http://www.posta.com.tr/bugun-acik>

lanacak-cok-onemli-kararlar-ne-haberi-354206.

4. Βλ. «Askeri darbe girişimi sonrası kamuda görevden uzaklaştırmalar sürüyor», *140journos*, 21.7.2016, στο: <https://haber.140journos.com/askeri-darbe-girisimi-sonrasi-kamuda-gorevden-uzaklastirmalar-suruyor-37d980a6493c#.p0sk83exr>.
5. Βλ. «Erdoğan: OHAL ile normal zamanlarda yapamayacağımız şeyleri yapabileme gücüne sahip olduk», *T24*, 22.9.2016, στο: <http://t24.com.tr/haber/erdogan-ohal-ile-normal-zamanlarda-yapamayacagimiz-seyleri-yapabileme-gucune-sahip-olduk,361194>.
6. Βλ. «OHAL ekonomisi: Kar özelleştiriliyor, zarar toplumsallaştırılıyor», *Çağdaş Ses*, 19.8.2016, στο: <http://www.cagdasses.com/ekonomi/49233/ohal-ekonomisi-kr-ozellestiriliyor-zarar-toplumsallastiriliyor>.
7. İzzetin Önder, «Mülkiyet Değişimi», *Evrensel*, 20.8.2016, στο: <https://www.evrensel.net/yazi/77319/mulkiyet-degisimi>.

8. Hazal Ocak, «Yeni rant kapısı askeri araziler», *Cumhuriyet*, 31.7.2016, στο: http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/cevre/577341/Yeni_rant_kapisi_askeri_araziler.html.

9. Sinan Alçın, «Darbe girişiminden demokrasi girişimine ekonomi», *Evrensel*, 2.8.2016, <https://www.evrensel.net/yazi/77192/darbe-girisiminden-demokrasi-girisimine-ekonomi>.
10. Βλ. «OHAL'de Emeğin Durumu ve Emeğin türkiyesi İçin Mücadele: Ne Oluyor? Ne Yapmalı?», *Birlesik HAZIRAN Hareketi Derneği*, Αύγουστος 2016.
11. Aziz Çelik, «OHAL ve sendikal haklar», *Birgün*, 29.7.2016, στο: <http://www.birgun.net/haber-detay/ohal-ve-sendikal-haklar-122037.html>.
12. Fırat Turgut, «OHAL: Sermaye için olanak, işçi için baskı», *Evrensel*, 20.8.2016, στο: <https://www.evrensel.net/haber/288026/ohal-sermaye-icin-olanak-isci-icin-baski>.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ «ΡΟΖ», ΕΙΝΑΙ ΜΑΥΡΗ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ «ΖΟΥΓΚΛΑ»: Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ¹

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΣ

Η αδειοδότηση των ιδιωτικών τηλεοπτικών καναλιών, εκτός από πολύ σοβαρή αυτή καθαυτή (για την ενημέρωση και την ποιότητά της, τον πλουραλισμό και τη δημοκρατία), είναι, ταυτόχρονα, μια ιστορία εξαιρετικά πλούσια και ενδιαφέρουσα – τέτοια που, εκτός από πολλές μελέτες, θα μπορούσε να τροφοδοτήσει μυθιστορήματα ή σίριαλ. Αν το καλοσκεφτούμε, έχει όλα τα αναγκαία συστατικά: σοβαρές οικονομικές, νομικές και συνταγματικές διαστάσεις· πολιτικό σασπένς (ξεκίνησε με την κυβέρνηση να παίζει μονότερμα και κινδυνεύει να

εξελιχθεί σε μπούμεραγκ γι' αυτήν)· πολιτική ουσία (το προηγούμενο καθεστώς ασυδοσίας, η μάχη κατά της «διαπλοκής», στην οποία η κυβέρνηση τα δίνει όλα, η νέα διαπλοκή που αναδύεται), ανατροπές και απρόβλεπτη έκβαση· εντυπωσιακό «καστ» (υπουργοί, ανώτατοι δικαστικοί, «υπερθεματιστές», ολιγάρχες, δημοσιογράφοι)· συναρπαστικές για το φιλοθεάμον κοινό σκηνές, όπως ο εγκλεισμός για τρεις μέρες των εκπροσώπων των καναλιών στο απόρρητο κτίριο της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης – και άλλα πολλά. Αντί για όλα αυτά, όμως, θα επικεντρωθώ σε ένα επιμέρους περιστατικό, που συνδέεται στενά με την υπόθεση. Γιατί, όπως θα προσπαθήσω να δείξω, δεν είναι καθόλου «μικρό» ή ήσσονος σημασίας. Ο λόγος για το «ερωτικό σκάνδαλο» ανώτατου δικαστικού που αποκαλύφθηκε, μεσούσης της υπόθεσης, στα μέσα Οκτωβρίου του 2016.

Λέω εξαρχής τη γνώμη μου, χωρίς

περιστροφές: αυτό το «ερωτικό σκάνδαλο» δεν είναι ούτε «ροζ», όπως διατείνονται εκείνοι που το διακινούν, ούτε «κίτρινο», όπως ίσως σκεφτεί αμέσως ο αναγνώστης. Είναι μαύρο, κατάμαυρο· πρόκειται για μια υπόθεση άθλιου εκβιασμού, εξαιρετικά δυσοίωνη για τον δημόσιο βίο, στον βαθμό που βρίσκει έδαφος.

Θυμίζω πώς ξεκίνησε το ζήτημα. Στα μέσα Οκτωβρίου, λίγες μέρες πριν από τις τελικές συνεδριάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, που θα αποφαινόταν ως προς τη συνταγματικότητα του «νόμου Παππά», το Zougla.gr του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου αποκάλυψε «ότι υψηλόβαθμος δικαστής του Συμβουλίου της Επικρατείας διατηρούσε ερωτική σχέση με παντρεμένη (πρώην υποψήφια και νυν δικαστή), την οποία βοήθησε παράνομα ώστε να πετύχει στις εξετάσεις της και να ανέλθει στο Σώμα». Το δημοσίευμα «τεκμηριώνεται» με αποσπάσματα από τα προσωπικά μείλ που αντάλλασσαν οι δυο τους.

¹ Ο Στρατής Μπουρνάζος είναι ιστορικός και επιμελητής κειμένων. Το 2017 θα κυκλοφορήσει η μελέτη του με τίτλο: Ο πόλεμος για τον νο και την ψυχή των Ευρωπαίων: ο πολιτισμικός ψυχρός πόλεμος και το Congress for Cultural Freedom στην Ελλάδα.

Όλα αυτά τα στοιχεία, κατά τη γνώμη μου, μας υποχρεώνουν να αντιμετωπίσουμε την υπόθεση, που είχε συνέχεια τις επόμενες μέρες, σαν μια επικίνδυνη ιστορία εκβιασμού – και μόνον έτσι. Ας τα δούμε.

α) Πρόκειται για υποκλοπή και βάνουση παραβίαση της προσωπικής ζωής και αλληλογραφίας. Αν οι παρακολουθήσεις προέρχονται από την ΕΥΠ (όπως υποστηρίζει το Ζουγκλα), τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα, καθώς εγείρονται δύο επιπλέον ζητήματα: γιατί παρακολουθούσε η ΕΥΠ τους δικαστικούς και πώς διοχετεύθηκαν τα μείλ; Αν πάλι τα μείλ δεν προέρχονται από την ΕΥΠ, αλλά τα «διέρρευσε» κάποιο συγγενικό πρόσωπο ενός από τους δύο εμπλεκόμενους, όπως γράφτηκε αλλού, η ουσία, επ' αυτού, δεν αλλάζει.

β) Πουθενά, από τα αποσπάσματα των μείλ που δημοσίευσε το Ζουγκλα, δεν προκύπτει ότι ο ανώτατος δικαστικός παρενέβη για να επηρεάσει τη βαθμολογία της φίλης του επί το ευνοϊκότερον. Εκείνο που λένε τα σπαράγματα της υποκλαπείσας αλληλογραφίας του είναι ότι μπόρεσε να μάθει τη βαθμολογία και έσπευσε να την ενημερώσει. Δεν μπορούμε, βέβαια, να γνωρίζουμε αν αυτό είναι όλο κι όλο (οπότε δεν υπάρχει τίποτα σκανδαλώδες και ο Τριανταφυλλόπουλος απλώς συκοφαντεί με στοιχεία-«αέρα»), ή αν ο «Ζούγκλας», ακολουθώντας την κλασική τακτική των εκβιαστών, βγάζει τα πιο σοφτ στην αρχή, κρατώντας τα πιο σκληρά για τη συνέχεια, συνεχίζοντας τον εκβιασμό. Και οι δύο εκδοχές, πάντως, μου φαίνονται φρικαλέες.

γ) Η ιστορία δεν σταματάει εδώ – έχει και χειρότερο. Τα μείλ αυτά χρονολογούνται από το 2014 και, όπως έγινε γνωστό, εδώ και μήνες περιφέρονταν σε δικαστικά και δημοσιογραφικά γραφεία. Γιατί λοιπόν δημοσιοποιούνται ενώ εξελίσσεται η διάσκεψη του ΣτΕ για τις τηλεοπτικές άδειες και ενώ είναι γνωστό στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ ότι ο καταγγελλόμενος (ή, ορθότερα, κανιβαλιζόμενος) δικαστικός υποστηρίζει την αντισυνταγματικότητα του διαγωνισμού; Τα ερωτηματικά είναι πολλά (ποιοι είναι πίσω από την αποκάλυψη, τι επιδιώκουν κ.ο.κ.), ένα όμως είναι βέβαιο: η χρονική στιγμή δεν είναι τυχαία. Μπορούμε να σκεφτούμε τρεις εκδοχές: πρώτον, την «αποκάλυψη» την έκανε ο Μ. Τριανταφυλλόπουλος, επειδή δεν του δόθηκαν αυτά που ζητούσε, χρήματα ή άλλες «εξυπηρετήσεις». Δεύτερον, την ενορχηστρώνει η κυβέρνηση (ή το «αρ-

μόδιο» τμήμα της), θέλοντας να ασκήσει πιέσεις στο ΣτΕ ή να οδηγήσει στην εξαίρεση είτε την παραίτηση του συγκεκριμένου δικαστικού. Τρίτον, το κάνει κάποιος από τους καναλάρχεις για τους δικούς του λόγους.

Δεν έχω στοιχεία που να τεκμηριώνουν κάποια από τα παραπάνω σενάρια, θέλω όμως να σταθώ λίγο στο δεύτερο, επειδή είναι ασφαλώς βαρύτερο. Ρώτησα –όχι τόσο με περιέργεια αλλά κυρίως με αγωνία– καμιά δεκαριά φίλους, οι περισσότεροι από τους οποίους διόλου εχθρικά διακείμενοι προς την κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ. Το γεγονός ότι κανένας τους δεν το έκρινε απίθανο (αντίθετα, οι περισσότεροι το θεώρησαν ισχυρό ενδεχόμενο, καθώς το «χτύπημα των διαπλεκόμενων καναλαρχών» έχει αναχθεί, το τελευταίο διάστημα, σε υπέρτατο αγώνα, ισοδύναμο του αλήστου μνήμη «σκισίματος των μνημονίων», που επιτρέπει τα πάντα), το βρίσκω εξαιρετικά χαρακτηριστικό. Όχι βέβαια για την ακρίβεια του σεναρίου (τέτοια ζητήματα δεν κρίνονται με αυτοσχέδια γκάλοπ) αλλά για την καταρράκωση της αξιοπιστίας της κυβέρνησης και του «ηθικού» της πλεονεκτήματος.

δ) Και υπάρχει και κάτι, ακόμα χειρότερο. Το πρωί της Τρίτης 18 Οκτωβρίου, της ημέρας δηλαδή που συζητιόταν η προσφυγή στο ΣτΕ, ο υπουργός Δικαιοσύνης κάνει την εξής δήλωση: «Έχω ήδη προβεί, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μου, σε ενέργειες που οδηγούν στη διερεύνηση των ενδεχόμενων παράνομων πράξεων που αφορούν τη Δικαιοσύνη. Σεβόμενος την επιταγή της μυστικότητας των ερευνών και το τεκμήριο της αθωότητας, δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες. Ωστόσο, καλώ όλους όσοι με δηλώσεις, αποκαλύψεις και λοιπές παρεμβάσεις επιχειρούν να επηρεάσουν το έργο της απονομής της δικαιοσύνης, να αναλογιστούν τις ευθύνες τους». Με άλλα λόγια, ανακρίνω τη διεξαγωγή πειθαρχικής δίωξης εναντίον του συγκεκριμένου δικαστικού: αυτό σήμαινε η «διερεύνηση ενδεχόμενων εγκληματικών πράξεων που αφορούν τη δικαιοσύνη». Λέξη για την υποκλοπή και δημοσιοποίηση προσωπικών δεδομένων, τον εκβιασμό κτλ. – απλώς κάποιες νουθεσίες περί «ευθύνης».

Αμέσως, μια εικόνα διαπέρασε το μυαλό μου: ο Μ. Τριανταφυλλόπουλος, πελιδνός, λουσμένος στον κρύο ιδρώτα, καθώς συναισθάνεται την ευθύνη του... Και σκέφτομαι: είμαστε με τα καλά μας; Είναι δυνατόν η πολιτεία να επιβραβεύει

ουσιαστικά τον κατά σύστημα εκβιαστή, διατάσσοντας έρευνα και δίνοντας βάση στις αθλιότητές του; Επειδή, για να διαταχθεί μια τέτοια έρευνα, ακόμα κι αν δεχτούμε ότι μπορούμε να προσπεράσουμε το ζήτημα της υποκλοπής των μείλ, θα έπρεπε να συντρέχουν σωρευτικά τρεις προϋποθέσεις: πρώτον, το καταγγελλόμενο αδίκημα να είναι εξαιρετικά σοβαρό, δεύτερον το δημοσίευμα να παρέχει ικανά τεκμήρια, τρίτον το μέσον που δημοσιεύει την είδηση να είναι αξιόπιστο. Καμιά από τις τρεις δεν συντρέχει στη συγκεκριμένη περίπτωση. Έτσι, η έρευνα επιβραβεύει τον εκβιαστή, ο οποίος επανέρχεται επιθετικά στο προσκήνιο, ενώ είχε λουφάξει κάμποσο καιρό, μετά την αποτυχία του τελευταίου μεγάλου εκβιασμού του, τον Ιούνιο του 2014.

Τις επόμενες μέρες προστέθηκαν κάποιες ακόμα ψηφίδες στην εικόνα. Πρώτον, ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών διέταξε «τη διενέργεια κατεπείγουσας προκαταρκτικής εξέτασης για τη δημοσιοποίηση προσωπικών δεδομένων». Αυτό έγινε κατόπιν της διαβίβασης, από τον υπουργό Δικαιοσύνης, στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, «κορισμένων από τα πολλά πρόσφατα δημοσιεύματα που αποτυπώνουν ενδείξεις τέλεσης αξιόποινων πράξεων, όπως παραβίαση και ανακοίνωση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αποδοχή προϊόντων εγκλήματος, παραβίαση απορρήτου επικοινωνίας και χρήση πληροφοριών που αποκτήθηκαν, εκβίαση, παράβαση καθήκοντος, παραβίαση μυστικότητας συνεδριάσεων δικαστηρίου».

Δεύτερον, ο Νίκος Παρασκευόπουλος, σε επόμενη δήλωσή του, τοποθετήθηκε πιο αναλυτικά: «Το συγκεκριμένο κείμενο», είπε, «είχε τεθεί υπόψη μου από δικαστική αρχή τον Νοέμβριο του 2015 κι ενώ είχε ήδη γνωστοποιηθεί σε μεγάλο αριθμό δικαστών». Τότε, συνέχισε, ενημέρωσε τους προέδρους των δύο ανωτάτων δικαστηρίων ότι «πρόκειται για ανώνυμες επιστολές», «τα συγκεκριμένα έγγραφα φέρονται να είναι παράνομα αποκτημένα» και ότι αυτό «δεν ενθαρρύνει πειθαρχική παρέμβαση του υπουργού», καθώς, εκτός των άλλων, κάτι τέτοιο «θα μπορούσε να πολλαπλασιάσει τους κινδύνους μιας αρνητικής δημοσιότητας και μιας προσβολής προσωπικών δεδομένων». Αυτό που άλλαξε, όπως εξηγεί, είναι ότι τώρα πλέον τα περιστατικά «έχουν ήδη γίνει ευρύτερα γνωστά», και έτσι «η πειθαρχική διερεύνηση είναι οφειλόμενη, αφού ήδη είχαν δημοσιοποιηθεί στο ευρύτερο κοινό τα

σχετικά γεγονότα και μάλιστα από πολλές πηγές». Ανάλογη εξήγηση έδωσε και ο Νίκος Παππάς, μιλώντας στην τηλεόραση.

Δύο σύντομα σχόλια για τις δύο παραπάνω εξελίξεις. Το ότι διατάχθηκε έρευνα για αξιόποινες πράξεις (η μόνη που θα έπρεπε να διεξαχθεί), λόγω της υποκλοπής και δημοσιοποίησης προσωπικών δεδομένων, δεν μπορεί να «συμφιφιστεί» ή να αναιρέσει το αίσχος της πειθαρχικής δίωξης. Όσον αφορά το σκεπτικό, που αναπτύσσουν οι δηλώσεις Παρασκευόπουλου και Παππά, το βρίσκω και προβληματικό και επικίνδυνο. Γιατί μας λένε ότι αρκεί η «ευρύτερη δημοσιότητα», την οποία προξένησε πρωτίστως, αν όχι αποκλειστικά, το δημοσίευμα της «Ζούγκλας», ώστε να αγνοηθούν τα δεδομένα που ορθώς είχαν σταθμιστεί τον Νοέμβρη (ανώνυμη επιστολή, υποκλοπή εγγράφων, ως κίνδυνος για τα προσωπικά δεδομένα) και, παραμονές της απόφασης του ΣτΕ, να διαταχθεί πειθαρχικός έλεγχος. Με άλλα λόγια, ο κάθε Ζούγκλας, δημοσιοποιώντας την κατάλληλη στιγμή αυτά που έχει υποκλέψει, μπορεί να παρεμβαίνει και να επηρεάζει τις πολιτικές εξελίξεις...

Θεωρώ τον Νίκο Παρασκευόπουλο νομικό φωτισμένο, με όλη τη σημασία της λέξης, με σπουδαία προσφορά και στο σωφρονιστικό και στα δικαιώματα, ενώ τη μικρή γνωριμία μαζί του τη συγκαταλέγω στα μεγάλα κέρδη μου: γι' αυτό λοιπόν νιώθω υποχρεωμένος να πω ότι βρίσκω εντελώς αποκαρδιωτική τη στάση του στην υπόθεση αυτή, τη θεωρώ μελανή σελίδα: δεν είναι δυνατόν, είτε το αντιλαμβάνεται είτε όχι, να επιβραβεύει τον «Ζούγκλα».

Αντιθέτως, δεν έχω καμιά απαίτηση, φυσικά, από τον ίδιο τον Μάκη Τριανταφυλλόπουλο. Κάνει αυτό που έκανε πάντα, εδώ και χρόνια. Για λόγους συ-

ντομίας, αλλά και συνέχειας, επαναλαμβάνω κάτι που έγραφα στα «Ενθέματα» της Αυγής, τον Ιούνιο του 2014, όταν εκβίαζε άθλια τον Γαβριήλ Σακελλαρίδη: «Ο “Μάκης” είναι φασίστας με όλη τη σημασία της λέξης. Το να υποκλέπτει στιγμές του προσωπικού (και δη σεξουαλικού) βίου, και μ' αυτές να εκβιάζει και να κάνει καριέρα, είναι η ουσία του φασισμού. Διαβάστε τον συγκλονιστικό φάκελο «Μάκης Τριανταφυλλόπουλος του «Ιού» (goo.gl/PMZky7): «ένας ποταμός εκβιασμών, διαπόμπευσης (Κορκολής, Ασλάνης), συκοφάντησης (Κατερίνα Μάτσα), πλαστών στοιχείων, υποκλοπών, αποκαλύψεων για μητροπολίτες που χορεύουν με τάνγκα... Με αυτά τα δεδομένα, μοιάζει παντελώς αδιάφορο αν ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος υπήρξε “αντιμνημονιακός”, αν αντιπολιτεύεται την κυβέρνηση [Σαμαρά, τότε] ή αν μιλάει υπέρ του “λαού”. Όλα αυτά είναι η φλούδα, είναι φούμαρα. Είναι, πέρα ως πέρα, φασίστας και εκβιαστής» (goo.gl/JctjDZ).

Ούτε έχω, επίσης, την παραμικρή απαίτηση από τον συγκυβερνήτη Καμμένο, ο οποίος, παραθέτοντας το λινκ της «Ζούγκλας», έσπευσε να «τιτιβίσει» ότι «πλήττεται το κύρος του ΣτΕ». Έχω όμως από όλους τους άλλους. Γιατί η ιστορία αυτή είναι εξαιρετικά επικίνδυνη – και ο εκβιασμός πρέπει να πέσει στο κενό. Αλλιώς, πρέπει να συνηθίσουμε στην ιδέα ότι κάθε δημόσιο πρόσωπο –πολιτικό, δικαστικό, δημοσιογράφος κ.ο.κ.–, θα ζει υπό τον τρόμο ότι μπορεί να υποκλέπτονται προσωπικά στοιχεία, μείλ, συνομιλίες, φωτογραφίες, να πωλούνται και να χρησιμοποιούνται, ανά πάσα στιγμή, εκβιαστικά, δημοσιοποιούμενα ή μη. Μια τέτοια προοπτική είναι φρικτή, και μας εξουθενώνει όλους, είτε είμαστε δημόσια πρόσωπα είτε όχι.

ΥΓ1. Για όποιον αμφιβάλει ότι ο

Μ. Τριανταφυλλόπουλος είναι ως το μεδούλι του φασίστας, παραθέτω ένα απόσπασμα από επόμενο κείμενο της «Ζούγκλας» (goo.gl/u7j9mt, 18.10.2016). Απαντώντας στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και την Ένωση Διοικητικών Δικαστών (goo.gl/5mq9Yb), που πολύ ορθά και ευλόγως διαμαρτυρήθηκαν και μίλησαν για «δημοσιεύματα που δεν έχουν να κάνουν με το δημόσιο συμφέρον», το κείμενο της «Ζούγκλας» λέει: «Οτιδήποτε έχει να κάνει με την εν γένει συμπεριφορά, κοινωνική και δικαστική ενός δικαστού και δη ανώτατου έχει οπωσδήποτε, λογικώς, αυτονοήτως και αυταποδείκτως να κάνει με το δημόσιο συμφέρον. Η εξήγηση είναι απλή: ο δικαστής πρέπει να έχει, λόγω του λειτουργήματός του, κρυστάλλινη και διάφανη ζωή, διότι αλλιώς *μπορεί να καταστεί έρμαιο των παθών του*».

ΥΓ2. Τον Ιούνιο του 2016, ο Μάκης Τριανταφυλλόπουλος, και πάλι στη «Ζούγκλα», έκανε μια ακόμα αποκάλυψη με «εμπρηστικό περιεχόμενο»: υποκλαπέντες –τι πρωτοτυπία!– τηλεφωνικούς διαλόγους, του Ιουνίου του 2012, μεταξύ Βαγγέλη Μαρινάκη και Τάκης Καραμήτσου (συνεκδότη του *Πρώτου Θέματος*), όπου γίνεται αναφορά σε «τριάντα τόμους βιβλίων», που θα στείλει «ο γιατρός», στους οποίους εμπλέκεται και το όνομα του Αλ. Τσίπρα. Τότε, κανένας υπουργός ή εισαγγελέας δεν θεώρησε ότι υφίσταται «πειθαρχική διερεύνηση» για τυχόν ευθύνες του πρωθυπουργού, οι δημοσιογράφοι αδιαφόρησαν και γενικώς κανένας δεν έδωσε σημασία. Και έπραξαν, ασφαλώς, όλοι τους, άριστα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Το άρθρο, σε μια πρώτη πιο συνεπτυγμένη μορφή, δημοσιεύθηκε στον δικτυακό τόπο *RedNotebook*, στις 19.10.2016 (goo.gl/OnA67A).